

U S T A W A

z dnia 2022 r.

o zatrudnianiu cudzoziemców¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa szczególne wymogi związane z zatrudnianiem cudzoziemców, organy właściwe oraz tryb postępowania w tych sprawach.

2. Zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonywaniem pracy oraz skutki powierzenia pracy cudzoziemcowi

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywy:

- 1) dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 46);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (Dz. Urz. L 132 z 21.05.2016, str. 21);
- 3) dyrektywę Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz. Urz. UE L 155 z 18.06.2009, str. 17);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/52/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. przewidującą minimalne normy w odniesieniu do kar i środków stosowanych wobec pracodawców zatrudniających nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2009, str. 24);
- 5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9);
- 6) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (Dz. Urz. UE L 343 z 23.12.2011, str. 1);
- 7) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 375);
- 8) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/54/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie środków ułatwiających korzystanie z praw przyznanych pracownikom w kontekście swobodnego przepływu pracowników (Dz. Urz. UE L 128 z 30.04.2014, str. 8);
- 9) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 157 z 27.05.2014, str. 1).

przebywającemu nielegalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określają przepisy odrębne.

3. Ustawy nie stosuje się do pracy cudzoziemca, który jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, wykonywanej na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej w ramach jego działalności gospodarczej.

4. Ustawy nie stosuje się do pełnienia funkcji przez członków misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych.

5. Ustawy nie stosuje się do zatrudniania:

- 1) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają;
- 2) osób, o których mowa w art. 19 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2021 r. poz. 1697);
- 3) obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b oraz d Umowy o Wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020, str. 7, z późn. zm.²⁾) zwanej dalej „Umową Wystąpienia”, oraz członków ich rodzin, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. e oraz f Umowy Wystąpienia.

Art. 2. Ilekróć w ustawie jest mowa o:

- 1) cudzoziemcu – oznacza to osobę nieposiadającą obywatelstwa polskiego;
- 2) nielegalnym zatrudnieniu cudzoziemca – oznacza to zatrudnienie cudzoziemca:
 - a) który nie spełnia warunków określonych w art. 3 ust. 1 lub 2,
 - b) nie posiada odpowiedniego zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, jeżeli jest wymagane, lub
 - c) którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy, lub

²⁾ Zmiany wymienionej Umowy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 187 z 12.06.2020, str. 12, Dz. Urz. UE L 225 z 14.07.2020, str. 53, Dz. Urz. UE L 443 z 30.12.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 43 z 24.02.2022, str. 84 oraz Dz. Urz. UE L 131 z 05.05.2022, str. 9.

- d) który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w odpowiednim zezwoleniu na pracę lub oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca, chyba że przepisy prawa dopuszczają ich zmianę, lub
 - f) który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114, art. 126, art. 127 lub art. 142 ust. 3, z zastrzeżeniem art. 119 i art. 135 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, chyba że przepisy prawa dopuszczają ich zmianę;
- 3) nielegalnym wykonywaniu pracy przez cudzoziemca – oznacza to wykonywanie pracy przez cudzoziemca:
- a) który nie spełnia warunków określonych w art. 3 ust. 1 lub 2,
 - b) nie posiada odpowiedniego zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, jeżeli jest wymagane, lub
 - c) którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy;
- 4) podmiocie zatrudniającym – oznacza to jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, lub osobę fizyczną, które na podstawie umowy lub innego stosunku prawnego zatrudniają lub zamierzają zatrudnić cudzoziemca;
- 5) polskim podmiocie zatrudniającym – oznacza to podmiot zatrudniający mający siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) zagranicznym podmiocie zatrudniającym – oznacza to podmiot zatrudniający niemający siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który w innym państwie ma siedzibę albo miejsce zamieszkania oraz prowadzi na jego terytorium istotną działalność gospodarczą;
- 7) zatrudnianiu – oznacza to powierzenie cudzoziemcowi:
- a) wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego lub umowy o pracę nakładczą lub
 - b) wykonywania pracy lub świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub umowy o pomocy przy zbiorach w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników albo powierzenie pracy w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych, lub

- c) pełnienia funkcji w zarządach osób prawnych, które uzyskały wpis do rejestru przedsiębiorców na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym lub są spółkami kapitałowymi w organizacji, lub
- d) reprezentacji lub prowadzenia spraw spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- e) pełnienia funkcji prokurenta spółki mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. 1. Podmiot może zatrudnić cudzoziemca, który:

- 1) posiada zezwolenie na pobyt stały w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) posiada status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) korzysta z ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) posiada zgodę na pobyt ze względów humanitarnych;
- 6) posiada zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) korzysta z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) posiada ważne zaświadczenie wydane na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1264 i 1383);
- 9) posiada w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 158 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 161 ust. 2, art. 176 lub art. 186 ust. 1 pkt 3, 4, 7 lub 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz z 2022 r. poz. 91, 583, 830, 835, 1383 i 1561), lub posiada wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych lub przebywa na tym terytorium na podstawie art. 21 ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2369);
- 10) jest małżonkiem obywatela polskiego lub osoby, o której mowa w pkt 1–7 lub 9, posiadającym zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone w związku z zawarciem związku małżeńskiego;

- 11) jest zstępnym obywatela polskiego lub osoby, o której mowa w pkt 1–7 lub 9, posiadającym zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wieku do 21 lat lub pozostającym na jej utrzymaniu;
- 12) posiada zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone na podstawie art. 159 ust. 1 lub art. 161b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 13) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 2 lub art. 206 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach lub na podstawie umieszczonego w dokumencie podróży odcisku stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, jeżeli bezpośrednio przed złożeniem wniosku był zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę na podstawie pkt 9-12.

2. Podmiot może zatrudnić cudzoziemca, który:

- 1) posiada zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub 1a, art. 126, art. 127, art. 139a ust. 1, art. 139o ust. 1 lub art. 142 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach – na warunkach określonych w tym zezwoleniu;
- 2) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa – na warunkach określonych w art. 139n ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 3) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca – na warunkach określonych w art. 156b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 4) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta – na warunkach określonych w art. 149b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz:
 - a) bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, przebywał na tym terytorium na podstawie tego

zezwolenia i kontynuuje wykonywanie pracy, do której był uprawniony na jego podstawie,

- b) wykonuje pracę w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 3 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, na rzecz jednostki przyjmującej, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139o ust. 1 tej ustawy – na warunkach określonych w tym wniosku,
- c) prowadzi badania naukowe lub prace rozwojowe w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach i złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151b ust. 1 tej ustawy, na warunkach określonych w umowie, o której mowa w art. 151b ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

3. Podmiot może zatrudnić cudzoziemca zgodnie z posiadanym zezwoleniem na pracę lub oświadczeniem o zatrudnieniu cudzoziemca wpisanym do ewidencji oświadczeń, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) na podstawie wizy, z wyjątkiem wizy wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 1 lub 22 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
- 2) na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 2 lub art. 206 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach lub na podstawie umieszczonego w dokumencie podróży odcisku stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, jeżeli bezpośrednio przed złożeniem wniosku był uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, z wyjątkiem zezwolenia udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 181 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
- 4) na podstawie dokumentu, o którym mowa w art. 61 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, określającego status członka rodziny członka misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego państwa obcego albo innej osoby zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, pozostającego z tą osobą we wspólnocie domowej, jeżeli pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwem

obcym lub organizacją międzynarodową zostały zawarte umowa lub porozumienie międzynarodowe w sprawie wykonywania działalności zarobkowej przez członków rodzin członków personelu misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych albo osób z nimi zrównanych, lub

- 5) na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen, lub
- 6) na podstawie dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo obszaru Schengen, lub
- 7) w ramach ruchu bezwizowego.

4. Uprawnienia podmiotu zatrudniającego i cudzoziemca wynikające z zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca nie wygasają z powodu delegowania cudzoziemca za granicę w ramach świadczenia usług.

5. Wymóg posiadania zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy cudzoziemca:

- 1) posiadającego ważną Kartę Polaka lub
- 2) będącego absolwentem studiów w rozumieniu art. 77 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.³⁾), który ukończył studia w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pracę w uczelni mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- 3) będącego doktorantem w szkole doktorskiej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 4) w stosunku do którego umowy międzynarodowe lub odrębne przepisy dopuszczają wykonywanie pracy bez konieczności posiadania zezwolenia.

6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczególne przypadki, w których zezwolenie na pracę cudzoziemca nie jest wymagane, biorąc pod uwagę programy szkoleniowe lub doradcze realizowane w ramach działań Unii Europejskiej lub innych międzynarodowych programach pomocowych, polską politykę zagraniczną, specyfikę wykonywanego zawodu, charakter pracy, okres pracy, wymogi dotyczące podmiotu zatrudniającego, a także szczególny status, który był podstawą udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 583, 655, 682, 807, 1010, 1079, 1117 i 1459.

7. Minister właściwy do spraw pracy, kierując się celami polskiej polityki migracyjnej, określi, w drodze rozporządzenia, państwa:

- 1) których obywatele mogą być zatrudniani na podstawie oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca;
- 2) których obywateli może dotyczyć wpis wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej na podstawie art. 51;
- 3) których obywatelom podmiot zatrudniający na podstawie zezwolenia na pracę sezonową może powierzyć pracę innego rodzaju niż praca wykonywana w ramach działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2 na warunkach określonych w art. 54.

Art. 4. 1. Podmiot zatrudniający pozyskuje dane osobowe cudzoziemca oraz dokumenty zawierające te dane w celu potwierdzenia tożsamości cudzoziemca i potwierdzenia lub uzyskania uprawnienia do jego zatrudnienia.

2. Podmiot zatrudniający żąda od cudzoziemca przedstawienia przed rozpoczęciem pracy ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przechowuje kopię tego dokumentu przez cały okres wykonywania pracy przez cudzoziemca.

3. Podmiot zatrudniający przetwarza dane osobowe cudzoziemca oraz dokumenty zawierające te dane w sposób gwarantujący zachowanie ich poufności, integralności, kompletności oraz dostępności, w warunkach niegrożących uszkodzeniem lub zniszczeniem przez okres zatrudnienia, a także przez okres 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym stosunek pracy uległ rozwiązaniu lub wygasł, chyba że odrębne przepisy przewidują dłuższy okres przechowywania dokumentacji pracowniczej.

Art. 5. 1. Zatrudnienie cudzoziemca wymaga zawarcia z cudzoziemcem umowy w formie pisemnej.

2. Polski podmiot zatrudniający przedstawia cudzoziemcowi umowę w wersji językowej dla niego zrozumiałej albo tłumaczenie umowy na język dla niego zrozumiały.

Art. 6. Zezwolenia na pracę udziela się w przypadkach, gdy cudzoziemiec:

- 1) będzie wykonywał pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy z polskim podmiotem zatrudniającym, a w przypadku udostępnienia lub wynajmu – na podstawie umowy z polskim podmiotem zatrudniającym będącym agencją pracy tymczasowej;

- 2) będzie wykonywał pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2
- 3) będzie przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z pełnieniem funkcji w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji albo w związku z reprezentacją lub prowadzeniem spraw spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, albo w związku z udzieleniem mu prokury;
- 4) jest pracownikiem zagranicznego podmiotu zatrudniającego i będzie delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy.

Art. 7. 1. Zezwolenia na pracę udziela się w drodze decyzji administracyjnej.

2. Właściwość miejscową organu do udzielenia zezwolenia na pracę określa się na dzień złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pracę.

3. w sprawach dotyczących zezwoleń na pracę organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301 i 1855) jest minister właściwy do spraw pracy.

4. Przepisów art. 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się w sprawach:

- 1) udzielenia zezwolenia na pracę, o którym mowa w art. 26, art. 33 i art. 38;
- 2) udzielenia zezwolenia na pracę sezonową, o którym mowa w art. 43;
- 3) wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, o którym mowa w art. 59.

Art. 8. 1. Zezwolenia na pracę udziela się na wniosek podmiotu zatrudniającego.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na pracę składa się za pomocą systemu teleinformatycznego pod adresem www.praca.gov.pl.

3. Wniosek złożony w inny sposób, niż określony w ust. 2, pozostawia się bez rozpoznania.

4. Środek zaskarżenia w sprawie zezwolenia na pracę składa się za pomocą systemu teleinformatycznego pod adresem www.praca.gov.pl.

Art. 9. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na pracę obejmuje:

- 1) informacje dotyczące podmiotu zatrudniającego oraz odpowiednio pracodawcy użytkownika lub podmiotu, do którego pracownik jest delegowany:
 - a) nazwę albo imię (imiona) i nazwisko,

- b) adres siedziby albo miejsca zamieszkania,
 - c) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym,
 - d) informację o wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, lub odpowiedniego urzędowego rejestru w państwie obcym – w przypadku podmiotu zatrudniającego prowadzącego działalność gospodarczą lub statutową, albo nazwę, serię, numer, datę wydania i datę ważności dokumentu tożsamości oraz nazwę organu, który wydał ten dokument – w przypadku osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej,
 - e) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – w przypadku podmiotu zatrudniającego prowadzącego działalność gospodarczą,
 - f) numer PESEL – w przypadku osoby fizycznej,
 - g) numer wpisu do rejestru agencji zatrudnienia – w przypadku podmiotu zatrudniającego, który prowadzi agencję zatrudnienia świadczącą usługi pracy tymczasowej,
 - h) rodzaj działalności podmiotu zatrudniającego, w zakresie której cudzoziemiec będzie wykonywał pracę, określony według klasyfikacji ustalonej w przepisach wydanych na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 poz. 459 i 830);
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 6 pkt 4, dane osoby przebywającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadającej dokumenty potwierdzające wypełnienie wymogów określonych w art. 39 pkt 2 i 3 i upoważnionej do reprezentowania podmiotu zatrudniającego wobec starosty i organów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 8:
- a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) obywatelstwo,
 - c) nazwę, serię, numer, datę wydania i datę ważności dokumentu tożsamości oraz nazwę organu, który wydał ten dokument,
 - d) adres do doręczeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) numer telefonu oraz numer faksu lub adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym,
 - f) numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 3) dane osobowe cudzoziemca:
- a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) płeć,

- c) datę urodzenia,
 - d) obywatelstwo,
 - e) nazwę, serię, numer, datę wydania i datę ważności dokumentu podróży,
 - f) numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 4) informacje dotyczące pracy oferowanej cudzoziemcowi:
- a) okres lub okresy pracy oznaczone datami,
 - b) stanowisko, rodzaj pracy lub funkcję,
 - c) zawód zgodny z klasyfikacją zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy,
 - d) miejsce wykonywania pracy,
 - e) podstawę prawną wykonywania pracy,
 - f) wymiar czasu pracy w przypadku umowy o pracę albo liczbę godzin pracy w ciągu miesiąca lub tygodnia w przypadku umowy cywilnoprawnej ,
 - g) wysokość wynagrodzenia określoną stawką godzinową lub miesięczną,
 - h) zakres podstawowych obowiązków.

2. Jeżeli cudzoziemiec będzie wykonywał pracę w okresie krótszym niż miesiąc, we wniosku o udzielenie zezwolenia na pracę podaje się liczbę godzin pracy i wynagrodzenie za cały okres pracy.

3. Do wniosku dołącza się oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej przez podmiot zatrudniający, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c–g, zgodne ze stanem faktycznym w dniu złożenia wniosku i podpisane nie wcześniej niż 30 dni przed tym dniem. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 10. 1. Podmiot zatrudniający wnosi opłatę za każdy wniosek o udzielenie zezwolenia na pracę.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi.

3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie większą niż:

- 1) wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, w przypadku, o którym mowa w art. 6 pkt 1, 3 i 4;
- 2) 25% minimalnego wynagrodzenia za pracę, w przypadku, o którym mowa w art. 6 pkt 2.

Art. 11. Minister właściwy do spraw pracy, uwzględniając potrzebę potwierdzenia okoliczności określonych we wniosku o udzielenie zezwolenia na pracę oraz okoliczności uzasadniających udzielenie zezwolenia na pracę, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów, które podmiot zatrudniający dołącza do wniosku o udzielenie zezwolenia na pracę.

Art. 12. W postępowaniu o udzielenie, zmianę lub uchylenie zezwolenia na pracę stroną postępowania jest wyłącznie podmiot zatrudniający.

Art. 13. 1. Udzielenia zezwolenia na pracę odmawia się, jeżeli:

1) podmiot zatrudniający:

- a) złożył wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub
- b) w toku postępowania zeznał nieprawdę lub zataił prawdę, lub podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego, lub takiego dokumentu jako autentycznego używał, lub
- c) został prawomocnie ukarany za popełnienie czynu określonego w art. 76 ust. 3–5;
- d) w ciągu dwóch lat od prawomocnego ukarania za popełnienie czynu, o którym mowa w art. 76 ust. 1, został ponownie prawomocnie ukarany za popełnienie czynu określonego w tym przepisie, lub
- e) został prawomocnie skazany za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 lub art. 225 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, 1726 i 1855), lub
- f) został prawomocnie skazany za przestępstwo, o którym mowa w art. 270, art. 271, art. 272, art. 273 lub art. 275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub
- g) został prawomocnie skazany za przestępstwo, o którym mowa w art. 189a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub skazany w innym państwie za przestępstwo, o którym mowa w Protokole o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 listopada 2000 r. (Dz. U. z 2005 r. poz. 160), lub
- h) nie dopełnia obowiązków wynikających z art. 17 ust. 4 lub 5, lub

- i) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych albo nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty zaległych płatności, lub
 - j) nie zgłasza do ubezpieczenia społecznego pracowników lub innych osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym albo nie zgłasza pomocników rolnika w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników do ubezpieczenia społecznego rolników, lub
 - k) zalega z uiszczeniem podatku dochodowego od osób fizycznych lub podatku dochodowego od osób prawnych, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub gdy
- 2) cudzoziemiec:
- a) nie spełnia wymagań kwalifikacyjnych i innych warunków wykonywania pracy w zawodzie regulowanym, w przypadku gdy wniosek dotyczy zezwolenia na pracę w tym zawodzie lub
 - b) w związku z postępowaniem o udzielenie zezwolenia na pracę został ukarany za czyn określony w art. 270–275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub
 - c) jest osobą, której dane zostały umieszczone w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany i obowiązuje wpis tych danych do wykazu, lub
- 3) w danym roku nastąpiło przekroczenie maksymalnej liczby zezwoleń na pracę, określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, lub
- 4) powierzenie pracy cudzoziemcowi spowoduje przekroczenie limitu zatrudnienia cudzoziemców przez podmiot zatrudniający, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, lub
- 5) wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub
- 6) cudzoziemiec na podstawie umowy z pracodawcą, który nie jest agencją pracy tymczasowej działającą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie

z obowiązującymi przepisami, wykonywałby pracę na rzecz i pod kierownictwem osoby trzeciej.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 lit. c–g stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy osoba fizyczna została ukarana za działanie w imieniu podmiotu zatrudniającego, który składa wniosek o udzielenie zezwolenia na pracę, w ramach uprawnienia lub obowiązku do jego reprezentowania albo podejmowania decyzji w jego imieniu.

3. Przepisy ust. 1 pkt 1 lit. c–g stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy osoba fizyczna:

- 1) pełniącą funkcję w zarządzie podmiotu zatrudniającego, będącego osobą prawną podlegającą wpisowi do rejestru przedsiębiorców, składającego wniosek o udzielenie zezwolenia na pracę,
- 2) reprezentująca lub prowadząca sprawy spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej lub działająca w charakterze prokurenta przedsiębiorcy, składającego wniosek o udzielenie zezwolenia na pracę

– została ukarana za działanie w imieniu innego podmiotu zatrudniającego w ramach uprawnienia lub obowiązku do jego reprezentowania albo podejmowania w jego imieniu decyzji.

4. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalną liczbę zezwoleń na pracę, które mogą zostać udzielone w danym roku kalendarzowym, o ile jest to niezbędne ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego lub ryzyko, że wysoka liczba udzielonych zezwoleń na pracę utrudni zatrudnienie obywateli polskich lub cudzoziemców, o których mowa w art. 1 ust. 5 lub art. 3 ust. 1. Limity mogą dotyczyć poszczególnych rodzajów zezwoleń na pracę, województw, powiatów, zawodów, rodzajów umów, na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzona wykonywanie pracy, lub rodzajów działalności podmiotu zatrudniającego według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

5. Minister właściwy do spraw pracy zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o stanie wykorzystania limitów, o których mowa w ust. 4, na koniec każdego miesiąca oraz ogłasza ich pełne wykorzystanie w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia.

6. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, limity zatrudnienia cudzoziemców przez podmiot zatrudniający w postaci określonego procentowo minimalnego udziału obywateli polskich i cudzoziemców, o których mowa w art. 1 ust. 5 lub art. 3 ust. 1, w liczbie osób wykonujących pracę na rzecz danego podmiotu, o ile jest to niezbędne ze

względu na ryzyko, że wysoka liczba udzielonych zezwoleń na pracę utrudni zatrudnienie obywateli polskich lub cudzoziemców, o których mowa w art. 1 lub art. 3 ust. 1. Limity mogą dotyczyć poszczególnych województw, powiatów, sektorów i zawodów.

Art. 14. Udzielenia zezwolenia na pracę można odmówić, jeżeli z okoliczności wynika że cudzoziemiec nie będzie wykonywał pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na warunkach określonych w zezwoleniu na pracę lub że podmiot zatrudniający nie będzie dopełniał obowiązków związanych z powierzeniem pracy cudzoziemcowi lub innym osobom lub z prowadzeniem działalności, w szczególności gdy:

- 1) w okresie dwóch lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pracę cudzoziemiec, który posiadał zezwolenie na pracę lub oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca i wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy, pracy nie wykonywał, chyba że niewykonywanie pracy wynikało z uzasadnionych przyczyn;
- 2) podmiot zatrudniający nie prowadzi działalności gospodarczej, rolniczej lub statutowej uzasadniającej powierzenie pracy danemu cudzoziemcowi w danym okresie, w tym zawiesił działalność, został wykreślony z rejestru, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lit. d lub f, lub jego działalność jest w okresie likwidacji, lub
- 3) podmiot zatrudniający nie posiada środków finansowych ani źródeł dochodu niezbędnych do pokrycia zobowiązań wynikających z powierzenia pracy cudzoziemcowi.

Art. 15. Zezwolenia na pracę udziela się na czas określony nie dłuższy niż 3 lata.

Art. 16. Uzyskanie zezwolenia na pracę nie zwalnia z wymogów określonych odrębnymi przepisami, od których spełnienia jest uzależnione wykonywanie zawodów regulowanych lub działalności.

Art. 17. 1. Podmiot zatrudniający, któremu wydano zezwolenie na pracę:

- 1) uwzględnia w umowie z cudzoziemcem warunki określone w zezwoleniu na pracę lub zmianę warunków, która nie wymaga zmiany lub uzyskania nowego zezwolenia na pracę;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 6 pkt 1, dostosowuje wysokość wynagrodzenia cudzoziemca do aktualnej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 6 pkt 4, dostosowuje wysokość wynagrodzenia cudzoziemca do aktualnej wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach

popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2224 oraz z 2022 r. poz. 807 i 1561);

- 4) podwyższa wynagrodzenie cudzoziemca proporcjonalnie do zwiększenia wymiaru czasu pracy cudzoziemca zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy lub liczby godzin, w których cudzoziemiec wykonuje pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej;
- 5) informuje cudzoziemca o działaniach podejmowanych w związku z postępowaniem w sprawie zezwolenia na pracę;
- 6) przekazuje cudzoziemcowi decyzje o udzieleniu, odmowie udzielenia, zmianie lub uchyleniu zezwolenia na pracę, a także dane konieczne do korzystania z konta cudzoziemca;
- 7) zachowuje należytą staranność w postępowaniach o udzielenie, zmianę lub uchylenie zezwolenia na pracę;
- 8) udostępnia staroście, wojewodzie, jednostce organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, konsulowi, organowi Państwowej Inspekcji Pracy, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej oraz Policji, na ich wniosek, dokumenty potwierdzające wypełnienie obowiązków określonych w pkt 1–4, sporządzonych w języku polskim lub przetłumaczonych na język polski;
- 9) na wniosek pracodawcy użytkownika przekazuje mu kopię zezwolenia na pracę dotyczącego pracownika tymczasowego.

2. W stosunku do cudzoziemca pełniącego funkcję w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji albo prowadzącego sprawę spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, albo będącego prokurentem, przepisów ust. 1 pkt 1–4 nie stosuje się.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 6 pkt 4, jeżeli cudzoziemiec przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 3, zagraniczny podmiot zatrudniający niezwłocznie odwołuje cudzoziemca z delegacji.

4. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów ust. 1–3, podmiot zatrudniający niezwłocznie dopełnia obowiązków, o których mowa w ust. 1.

5. W przypadku niewypłacenia należnego wynagrodzenia lub nieopłacenia należnych składek na ubezpieczenia społeczne podmiot zatrudniający wypłaca cudzoziemcowi zaległe wynagrodzenie za okres wykonywanej pracy oraz opłaca związane z nim składki na ubezpieczenia społeczne i zaliczki na podatek dochodowy.

Art. 18. 1. Zmiana lub udzielenie nowego zezwolenia na pracę nie są wymagane, jeżeli:

- 1) nastąpiła zmiana siedziby lub miejsca zamieszkania, nazwy lub formy prawnej:
 - a) podmiotu zatrudniającego,
 - b) podmiotu, do którego pracownik jest delegowany przez zagraniczny podmiot zatrudniający,
 - c) pracodawcy użytkownika;
- 2) nastąpiło przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę;
- 3) podmiot zatrudniający i cudzoziemiec zawarli umowę o pracę zamiast umowy cywilnoprawnej;
- 4) zwiększono wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu określone w zezwoleniu na pracę, przy jednoczesnym proporcjonalnym zwiększeniu wynagrodzenia.

2. Podmiot zatrudniający powiadamia organ, który udzielił zezwolenia na pracę, o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

Art. 19. Podmiot zatrudniający powiadamia organ, który udzielił zezwolenia na pracę, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec nie podjął pracy w okresie 3 miesięcy od początkowej daty ważności zezwolenia na pracę;
- 2) cudzoziemiec przerwał pracę na okres przekraczający 30 dni;
- 3) cudzoziemiec zakończył pracę wcześniej niż 3 miesiące przed upływem okresu ważności zezwolenia na pracę.

Art. 20. Powiadomień, o których mowa w art. 18 ust. 2 i art. 19, dokonuje się za pomocą systemu teleinformatycznego pod adresem www.praca.gov.pl, w ciągu 7 dni od dnia wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 18 ust. 1 i art. 19 pkt 1–3.

Art. 21. 1. Jeżeli w okresie ważności zezwolenia na pracę cudzoziemca podmiot zatrudniający złożył wniosek o udzielenie kolejnego zezwolenia na pracę cudzoziemca na tym samym stanowisku lub w tym samym rodzaju pracy, pracę cudzoziemca na warunkach określonych w udzielonym zezwoleniu na pracę uważa się za legalną od dnia, w którym upłynął okres ważności udzielonego zezwolenia do dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia kolejnego zezwolenia na pracę stała się ostateczna. Do okresów legalnej pracy nie wlicza się okresów zawieszenia postępowania na wniosek strony.

2. Do cudzoziemca, który złożył wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub 1a, art. 126 ust. 1, art. 127 lub art. 142 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, w celu kontynuowania pracy wykonywanej zgodnie z posiadanym przez siebie zezwoleniem na pracę lub zezwoleniem na pobyt czasowy, stosuje się przepis ust. 1.

Art. 22. 1. Organ, który udzielił zezwolenia na pracę, uchyla to zezwolenie, jeżeli:

- 1) uległy zmianie okoliczności lub dowody odnoszące się do wydanej decyzji;
- 2) podmiot zatrudniający w toku postępowania:
 - a) złożył wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo w celu użycia jako autentyczny podrobił lub przerobił dokument, albo takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 3) ustała przyczyna udzielenia zezwolenia na pracę;
- 4) cudzoziemiec przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 16;
- 5) podmiot zatrudniający nie dopełnił obowiązków, o których mowa w art. 17 ust. 4 lub 5;
- 6) otrzymał informację o okolicznościach, o których mowa w art. 19;
- 7) otrzymał informację, że w stosunku do cudzoziemca obowiązuje wpis do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
- 8) podmiot zatrudniający nie prowadzi działalności uzasadniającej powierzenie pracy cudzoziemcowi, w szczególności nie prowadzi działalności gospodarczej, rolniczej lub statutowej, został wykreślony z właściwego rejestru; jego działalność jest w okresie zawieszenia lub likwidacji.

2. Przepisów ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 1.

3. Przepisów ust. 1 pkt 6 nie stosuje się, jeżeli wojewoda otrzymał powiadomienie, o którym mowa w art. 19 pkt 1 lub 2, zawierające informację o przyczynach niepodjęcia lub przerwania pracy oraz deklarację, że zezwolenie będzie wykorzystane zgodnie z jego przeznaczeniem.

Art. 23. W przypadku uchylenia zezwolenia na pracę cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej wojewoda informuje o uchyleniu zezwolenia organ Straży Granicznej, jeżeli decyzja w tej sprawie stanie się ostateczna.

Art. 24. Zezwolenie na pracę wygasa z mocy prawa z dniem, w którym udzielono cudzoziemcowi:

- 1) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej lub zezwolenia na pobyt stały albo
- 2) zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa art. 114 ust. 1, art. 126 lub art. 127, w związku z wykonywaniem pracy u tego samego podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi i na tym samym stanowisku w związku z wykonywaniem pracy u tego samego podmiotu powierzającego pracę cudzoziemcowi i na tym samym stanowisku.

Art. 25. 1. Jeżeli cudzoziemiec przestał spełniać warunki określone w art. 3, umowa o pracę lub umowa cywilnoprawna wygasa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, strony zachowują prawo do odszkodowania, jeżeli odmowa lub uchylenie zezwolenia na pracę było wynikiem niezachowania należytej staranności, o ile przepisy szczególne albo treść umowy nie stanowią inaczej.

3. W przypadku uchylenia zezwolenia na pracę na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 5 lub 8 cudzoziemcowi przysługuje prawo do odszkodowania od podmiotu zatrudniającego za niewykonanie zobowiązań, które ten podmiot zatrudniający musiałby wykonać, gdyby zezwolenie na pracę nie zostało uchylone.

Rozdział 2

Zezwolenie na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego

Art. 26. Zezwolenie na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu zatrudniającego.

Art. 27. 1. Wojewoda rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na pracę na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego z uwzględnieniem pierwszeństwa wniosków o wydanie kolejnego zezwolenia na pracę dla tego samego podmiotu zatrudniającego i dla tego samego cudzoziemca w wymiarze czasu pracy nie niższym i za wynagrodzeniem nie niższym niż określone w uprzednio wydanym zezwoleniu na pracę, ważnym w dniu złożenia kolejnego wniosku o wydanie zezwolenia na pracę.

2. Wojewoda rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na pracę na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego z uwzględnieniem pierwszeństwa cudzoziemców mających wykonywać pracę u przedsiębiorców określonych w wykazie, o którym mowa w ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz przedsiębiorców prowadzących działalność o znaczeniu strategicznym dla gospodarki narodowej, biorąc pod uwagę potrzeby gospodarki narodowej oraz przedmiot działalności przedsiębiorcy.

Art. 28. 1. Zezwolenie na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego wydaje się, jeżeli cudzoziemiec będzie wykonywał pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy z polskim podmiotem zatrudniającym oraz spełnione będą następujące warunki:

- 1) cudzoziemiec nie będzie wykonywał pracy w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2;
- 2) cudzoziemiec nie będzie zatrudniony w rozumieniu art. 2 pkt 7 lit. c–e;
- 3) wysokość wynagrodzenia cudzoziemca nie będzie niższa niż:
 - a) wysokość wynagrodzenia pracowników wykonujących pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku oraz
 - b) wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
- 4) wymiar czasu pracy nie będzie niższy niż 1/4 pełnego wymiaru czasu pracy lub 10 godzin tygodniowo.

2. W przypadku złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemca w niepełnym wymiarze czasu pracy lub na podstawie umowy cywilnoprawnej uwzględnia się wysokość wynagrodzenia, która będzie określona w umowie z cudzoziemcem, proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy lub przewidywanego okresu wykonywania zobowiązań wynikających z umowy.

3. Przepisy ust. 1 pkt 3 lit. b stosuje się odpowiednio do umów cywilnoprawnych, do których nie stosuje się przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Art. 29. 1. W zezwoleniu na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego określa się:

- 1) podmiot zatrudniający;
- 2) cudzoziemca;
- 3) stanowisko lub rodzaj pracy;
- 4) wymiar czasu pracy albo liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu;
- 5) najniższe wynagrodzenie, jakie może otrzymywać cudzoziemiec na danym stanowisku;

- 6) rodzaj umowy będącej podstawą wykonywania pracy;
- 7) okres ważności zezwolenia.

2. Jeżeli zezwolenie dotyczy pracy cudzoziemca w charakterze pracownika tymczasowego, w zezwoleniu na pracę jest określany pracodawca użytkownik.

Art. 30. 1. Zezwolenie na pracę może być zmienione na wniosek podmiotu zatrudniającego przez wojewodę, który je wydał, jeżeli cudzoziemiec będzie wykonywał pracę na innych warunkach niż określone w zezwoleniu.

2. Wojewoda odmawia zmiany zezwolenia na pracę, jeżeli:

- 1) nie są spełnione warunki udzielenia zezwolenia;
- 2) okres ważności zmienianego zezwolenia przekroczyłby 3 lata.

Art. 31. 1. Podmiot zatrudniający może powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy o innym charakterze lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego na okresy łącznie nieprzekraczające 30 dni w roku kalendarzowym, jeżeli są spełnione pozostałe warunki określone w zezwoleniu na pracę i jeżeli uprzednio powiadomi wojewodę, który wydał zezwolenie na pracę.

2. Oprócz przypadków, o których mowa w art. 18 ust. 1, zmiana lub wydanie nowego zezwolenia na pracę nie są wymagane, jeżeli nastąpiła zmiana warunków pracy cudzoziemca na zasadach określonych przepisami art. 9¹ lub art. 23^{1a} ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, lub art. 4 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669).

Art. 32. 1. Zezwolenie na pracę cudzoziemca na rzecz polskiego podmiotu zatrudniającego wydaje się na czas określony nie dłuższy niż 1 rok, jeżeli:

- 1) wniosek o wydanie zezwolenia na pracę jest złożony przez podmiot zatrudniający prowadzący działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 1 rok lub
- 2) czas pracy nie będzie przekraczał ½ pełnego czasu pracy lub 20 godzin tygodniowo, lub
- 3) cudzoziemiec będzie wykonywał pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej.

2. Zezwolenie na pracę cudzoziemca w charakterze pracownika tymczasowego wydaje się na czas nie dłuższy niż określony przepisami art. 20 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1563).

Rozdział 3

Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji

Art. 33. Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę polskiego podmiotu zatrudniającego.

Art. 34. 1. Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji wydaje się dla:

- 1) członka zarządu osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji;
- 2) osoby prowadzącej sprawę spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej lub reprezentującej taką spółkę;
- 3) prokurenta.

2. Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji wydaje się, jeżeli podmiot zatrudniający w roku podatkowym poprzedzającym złożenie wniosku:

- 1) osiągnął dochód nie niższy niż 12-krotność aktualnego w dniu złożenia wniosku, przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego, oraz
- 2) zatrudniał na czas nieokreślony i w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej dwóch pracowników w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, będących obywatelami polskimi lub osobami, o których mowa w art. 1 ust. 5 lub art. 3 ust. 1.

3. Jeżeli podmiot zatrudniający nie spełnia warunków określonych w ust. 2, zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji może być wydane, jeżeli wykaże, że posiadane przez niego środki i prowadzone działania, w szczególności działalność przyczyniająca się do wzrostu inwestycji, transferu technologii, wprowadzania korzystnych innowacji lub tworzenia miejsc pracy, pozwolą na spełnienie w przyszłości warunków określonych w ust. 2.

4. Wymogów, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się w przypadku cudzoziemca, który przez 3 lata poprzedzające złożenie wniosku o wydanie zezwolenia na pracę przebywał legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a pobyt był nieprzerwany w rozumieniu art. 195 ust. 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Art. 35. W zezwoleniu na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji określa się:

- 1) podmiot zatrudniający;
- 2) cudzoziemca;
- 3) funkcję;
- 4) okres ważności zezwolenia.

Art. 36. Zezwolenie na pracę w związku z pełnieniem określonej funkcji wydaje się na czas określony nie dłuższy niż 1 rok, jeżeli podmiot zatrudniający prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż 1 rok lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 34 ust. 2.

Art. 37. Zezwolenie na pracę nie jest wymagane, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nieprzekraczający łącznie 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy w związku z pełnieniem funkcji w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji albo w związku z reprezentacją lub prowadzeniem spraw spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, albo w związku z udzieloną mu prokurą.

Rozdział 4

Zezwolenie na pracę w celu delegowania cudzoziemca przez zagraniczny podmiot zatrudniający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 38. 1. Zezwolenie na pracę w związku z delegowaniem cudzoziemca przez zagraniczny podmiot zatrudniający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje się, jeżeli cudzoziemiec jest zatrudniony przez zagraniczny podmiot zatrudniający, wykonuje pracę za granicą dla tego podmiotu zatrudniającego i będzie delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) do oddziału lub zakładu podmiotu zagranicznego albo do podmiotu powiązanego w sposób odpowiadający relacji spółki dominującej i spółki zależnej w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. 2022 r. poz. 1467 i 1488);
- 2) w celu wykonania przez zagraniczny podmiot zatrudniający usługi eksportowej;
- 3) w innym celu niż wskazany w pkt 1 i w innym celu niż świadczenie usług.

2. Usługa eksportowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oznacza usługę o charakterze tymczasowym i okazjonalnym wykonywaną przez zagraniczny podmiot zatrudniający, który na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu

art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570) lub w przepisach szczególnych.

3. Zezwolenie na pracę w związku z delegowaniem cudzoziemca przez zagraniczny podmiot zatrudniający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę podmiotu, do którego cudzoziemiec jest delegowany;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu, na rzecz którego jest świadczona usługa, a jeżeli podmiot ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą – ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wydaje wojewoda właściwy ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, jeżeli ze względu na specyfikę pracy cudzoziemca nie można ustalić głównego miejsca wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zezwolenie na pracę wydaje wojewoda mazowiecki.

Art. 39. Zezwolenie na pracę w celu delegowania cudzoziemca przez zagraniczny podmiot zatrudniający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje się, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec nie będzie zatrudniony w rozumieniu art. 2 pkt 7 lit. c–e;
- 2) wykonywanie pracy przez cudzoziemca będzie odbywało się na warunkach zgodnych z art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 1–3 oraz art. 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 1140);
- 3) wysokość wynagrodzenia, która będzie przysługiwała cudzoziemcowi za wykonywanie pracy, nie będzie niższa niż 70% aktualnego w dniu złożenia wniosku przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego;
- 4) zagraniczny podmiot zatrudniający wskazał osobę przebywającą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadającą dokumenty potwierdzające wypełnienie obowiązków określonych w pkt 2 i 3, działającą w imieniu podmiotu zatrudniającego i upoważnioną do jego reprezentowania wobec wojewody oraz organów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 8.

Art. 40. 1. W zezwoleniu na pracę w celu delegowania cudzoziemca przez zagraniczny podmiot zatrudniający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określa się:

- 1) podmiot zatrudniający;
- 2) cudzoziemca;
- 3) stanowisko lub rodzaj pracy;
- 4) wymiar czasu pracy albo liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu;
- 5) najniższe wynagrodzenie, jakie może otrzymywać cudzoziemiec na danym stanowisku;
- 6) rodzaj umowy będącej podstawą wykonywania pracy;
- 7) okres ważności zezwolenia.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 1, w zezwoleniu na pracę określa się podmiot, do którego cudzoziemiec jest delegowany.

Art. 41. W przypadku gdy cudzoziemiec będzie delegowany do oddziału lub zakładu podmiotu zagranicznego albo do podmiotu powiązanego w sposób odpowiadający relacji spółki dominującej i spółki zależnej w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, prowadzących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż 1 rok, zezwolenie na pracę wydaje się na czas określony nie dłuższy niż 1 rok.

Art. 42. Zezwolenie na pracę nie jest wymagane, jeżeli cudzoziemiec:

- 1) uprawniony do przebywania i wykonywania pracy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, jest zatrudniony przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium tego państwa i czasowo delegowany przez tego pracodawcę w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 2) jest delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający 30 dni w roku kalendarzowym do oddziału lub zakładu podmiotu zagranicznego albo do podmiotu powiązanego w sposób odpowiadający relacji spółki dominującej i spółki zależnej w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, lub
- 3) jest delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający 30 dni w ciągu 180 dni w innym celu niż określony w pkt 1 i 2 i w innym celu niż wykonanie usługi.

Rozdział 5

Zezwolenie na pracę sezonową

Art. 43. 1 Zezwolenie na pracę sezonową wydaje się, jeżeli:

- 1) podmiotem powierzającym pracę cudzoziemcowi jest polski podmiot zatrudniający;
- 2) wysokość wynagrodzenia, która będzie określona w umowie z cudzoziemcem, nie będzie niższa od wynagrodzenia pracowników wykonujących w tym samym wymiarze czasu pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku;
- 3) praca będzie wykonywana przez cudzoziemca w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2;
- 4) praca będzie wykonywana przez cudzoziemca w okresie nieprzekraczającym 9 miesięcy w roku kalendarzowym.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, działalności, w których wydaje się zezwolenia na pracę sezonową, biorąc pod uwagę podklasy, w których występuje znacznie wyższe zapotrzebowanie na siłę roboczą w niektórych okresach roku ze względu na powtarzające się wydarzenia lub typy wydarzeń podlegające uwarunkowaniom sezonowym w tych podklasach działalności.

Art. 44. Zezwolenie na pracę sezonową wydaje starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu zatrudniającego.

Art. 45. Wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową zawiera, poza informacjami, o których mowa w art. 9:

- 1) datę wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen oraz dane dotyczące pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu złożenia wniosku, w tym podstawy prawnej;
- 2) oświadczenie podmiotu zatrudniającego, że zapewnia cudzoziemcowi zakwaterowanie albo że według wiedzy podmiotu zatrudniającego cudzoziemiec zapewnia sobie zakwaterowanie we własnym zakresie;
- 3) informacje dotyczące przewidywanego płatnego urlopu przysługującego cudzoziemcowi.

Art. 46. Wnioski o wydanie zezwolenia na pracę sezonową rozpatruje się z uwzględnieniem pierwszeństwa cudzoziemców, którzy co najmniej raz w okresie 5 lat poprzedzających złożenie wniosku wykonywali pracę na rzecz danego podmiotu

zatrudniającego na podstawie zezwolenia na pracę sezonową, jeżeli praca będzie wykonywana na podstawie umowy o pracę.

Art. 47. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową dotyczy cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie innego dokumentu niż wiza wydana w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego bez związku z wnioskiem wpisanym do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej, pracę cudzoziemca na warunkach określonych we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową uważa się za legalną od dnia złożenia wniosku, który nie zawiera braków formalnych, do dnia doręczenia decyzji starosty w sprawie zezwolenia na pracę sezonową, nie dłużej jednak niż przez okres 30 dni.

Art. 48. Jeżeli cudzoziemiec wskazany we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową będzie ubiegał się o wydanie wizen, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub zamierza wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego i spełnione są warunki, o których mowa w art. 43 ust. 1, oraz nie zachodzą okoliczności, z powodu których odmawia się wydania zezwolenia na pracę sezonową, starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu zatrudniającego:

- 1) wpisuje wniosek do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej;
- 2) wydaje podmiotowi zatrudniającemu pisemne zaświadczenie o wpisie, o którym mowa w pkt 1.

Art. 49. 1. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową został wpisany do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 48 pkt 1, zezwolenie na pracę sezonową wydaje się po wjeździe cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizen wydanej w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego, jeżeli podmiot zatrudniający przedstawił właściwemu staroście oświadczenie o zgłoszeniu się cudzoziemca do pracy wraz z informacją o adresie zakwaterowania cudzoziemca w okresie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Pracę cudzoziemca na warunkach określonych w zaświadczeniu o wpisie wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej uważa się za legalną od dnia, w którym podmiot zatrudniający przedstawił dokumenty, o których mowa w ust. 1, do dnia doręczenia mu decyzji w sprawie zezwolenia na pracę

sezonową. Do okresów legalnej pracy nie wlicza się okresów zawieszenia postępowania na wniosek strony.

3. Jeżeli dzień rozpoczęcia pracy przez cudzoziemca przypada na dzień wolny od pracy urzędu, pracę na warunkach określonych w zaświadczeniu o wpisie wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej uważa się za legalną również wówczas, gdy w pierwszym dniu pracy urzędu podmiot zatrudniający przedstawił właściwemu staroście dokumenty, o których mowa w ust. 1.

Art. 50. 1. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową został wpisany do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 48 pkt 1, postępowanie ulega umorzeniu z mocy prawa, jeżeli podmiot zatrudniający nie przedstawił oświadczenia o zgłoszeniu się cudzoziemca do pracy w celu wykonywania pracy sezonowej:

- 1) po upływie 90 dni od dnia rozpoczęcia pracy określonego we wpisie do ewidencji wniosków lub
- 2) w dniu upływu terminu zakończenia pracy określonego we wpisie do ewidencji wniosków, lub
- 3) w dniu 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym cudzoziemiec miał wykonywać pracę.

2. Jeżeli postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na pracę sezonową uległo umorzeniu, wpis do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej ulega unieważnieniu z mocy prawa.

Art. 51. Na wniosek podmiotu zatrudniającego właściwy starosta może dokonać wpisu wniosku o wydanie zezwolenia na pracę sezonową do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 48 pkt 1, na okresy nie dłuższe niż 9 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego, przypadające odpowiednio w ciągu nie więcej niż 3 kolejnych lat kalendarzowych, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 7, a podmiot zatrudniający:

- 1) powierzał pracę cudzoziemcowi, którego dotyczy wniosek, zgodnie z zezwoleniem na pracę sezonową, co najmniej raz w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku;
- 2) nie zalega z uiszczeniem zaliczek na podatek dochodowy i składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie społeczne rolników, jeżeli były wymagane w związku z pracą wykonywaną przez tego cudzoziemca, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu.

Art. 52. 1. Zezwolenie na pracę sezonową wydaje się na czas określony, który nie może być dłuższy niż 9 miesięcy w roku kalendarzowym.

2. W przypadku cudzoziemca, który wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy wydanej w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego w związku z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę sezonową wpisanym do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 48 pkt 1, okres, o którym mowa w ust. 1, jest liczony od dnia pierwszego wjazdu cudzoziemca na terytorium państw obszaru Schengen w danym roku kalendarzowym po wydaniu zaświadczenia, o którym mowa w art. 48 pkt 2.

3. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową dotyczy cudzoziemca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na innej podstawie niż określona w ust. 2, z którą może wiązać się uprawnienie do wykonywania pracy, zezwolenie może być wydane na okres legalnego pobytu, nie dłużej jednak niż na okres 9 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego, liczony łącznie z okresami określonymi w poprzednio wydanych zezwoleniach na pracę sezonową dla tego cudzoziemca.

Art. 53. 1. W zezwoleniu na pracę sezonową określa się:

- 1) polski podmiot zatrudniający;
- 2) cudzoziemca;
- 3) najniższy wymiar czasu pracy albo liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu;
- 4) najniższe wynagrodzenie, jakie może otrzymywać cudzoziemiec;
- 5) rodzaj umowy będącej podstawą wykonywania pracy;
- 6) okres ważności zezwolenia.

2. Jeżeli zezwolenie dotyczy pracy cudzoziemca w charakterze pracownika tymczasowego, w zezwoleniu na pracę sezonową określa się pracodawcę użytkownika.

Art. 54. 1. Podmiot zatrudniający cudzoziemca na podstawie zezwolenia na pracę sezonową może powierzyć mu pracę innego rodzaju niż praca wykonywana w ramach działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2 na okresy nie dłuższe niż łącznie 30 dni w ciągu ważności zezwolenia, jeżeli zostały spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 7;
- 2) cudzoziemiec otrzymuje wynagrodzenie nie niższe niż określone w posiadanym zezwoleniu na pracę sezonową;

3) cudzoziemiec nie wykonuje pracy w charakterze pracownika tymczasowego w związku z realizacją umowy, której przedmiotem jest udostępnienie lub wynajem pracowników.

2. Zmiana lub wydanie nowego zezwolenia na pracę sezonową nie jest wymagane, jeżeli:

- 1) podmiot zatrudniający i cudzoziemiec zawarli umowę o pracę zamiast umowy cywilnoprawnej lub umowę o pomocy przy zbiorach zamiast innej umowy cywilnoprawnej;
- 2) podmiot zatrudniający i cudzoziemiec zawarli umowę inną niż wskazana w zezwoleniu na pracę sezonową umowa o pomocy przy zbiorach;
- 3) zaistniały okoliczności, o których mowa w ust. 1.

Art. 55. Do zezwolenia na pracę sezonową nie stosuje się art. 19 ust. 1.

Art. 56. 1. Jeżeli cudzoziemiec wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizen wydanej w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego w związku z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę sezonową wpisanym do ewidencji, o której mowa w art. 48 pkt 1, starosta może wydać przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową w celu kontynuacji pracy sezonowej przez cudzoziemca na rzecz tego samego podmiotu zatrudniającego lub w celu wykonywania pracy sezonowej na rzecz innego polskiego podmiotu zatrudniającego. Przepis art. 49 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie innego dokumentu niż wiza wydana w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego bez związku z wnioskiem wpisanym do ewidencji, o której mowa w art. 48 pkt 1, starosta odmawia wszczęcia postępowania w sprawie wydania przedłużenia zezwolenia na pracę sezonową.

3. Przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową wydaje się na okres, który łącznie z okresem pobytu cudzoziemca w celu wykonywania pracy sezonowej, liczonym od dnia pierwszego wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen w danym roku kalendarzowym, nie jest dłuższy niż 9 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

4. Jeżeli podmiot zatrudniający cudzoziemca na podstawie zezwolenia na pracę sezonową złożył wniosek o przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową dla tego cudzoziemca, a wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pracę cudzoziemca na warunkach określonych w zezwoleniu na pracę sezonową uważa się za legalną od dnia złożenia wniosku do dnia, w którym decyzja w sprawie przedłużenia zezwolenia na

pracę sezonową staje się ostateczna. Do okresów legalnej pracy nie wlicza się okresów zawieszenia postępowania na wniosek strony.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli po zakończeniu pracy na podstawie umowy o pomocy przy zbiorach cudzoziemiec będzie wykonywał pracę na podstawie innej umowy, a pozostałe warunki wykonywania pracy określone w zezwoleniu na pracę sezonową nie ulegną zmianie.

6. Jeżeli wniosek o przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową złożył podmiot zatrudniający, który nie powierzał pracy danemu cudzoziemcowi na podstawie zezwolenia na pracę sezonową w okresie bezpośrednio poprzedzającym dzień złożenia wniosku, pracę tego cudzoziemca na warunkach określonych we wniosku uważa się za legalną do dnia doręczenia decyzji starosty, nie dłużej jednak niż przez okres 30 dni liczonych od dnia złożenia wniosku, który nie zawiera braków formalnych.

7. Do przedłużenia zezwolenia na pracę sezonową na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wydania zezwolenia na pracę sezonową.

8. Do wniosku o przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową nie stosuje się art. 49.

Art. 57. 1. Jeżeli cudzoziemiec wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy wydanej w celu wykonywania pracy sezonowej lub w ramach ruchu bezwizowego w związku z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę sezonową wpisanym do ewidencji, o której mowa w art. 48 pkt 1, a podmiot zatrudniający zapewnia mu zakwaterowanie, podmiot ten zawiera z cudzoziemcem odrębną umowę w formie pisemnej określającą warunki najmu lub użyczenia kwatery mieszkalnej.

2. Czynsz najmu kwatery mieszkalnej, o której mowa w ust. 1, nie może być potrącany z wynagrodzenia cudzoziemca. Postanowienia umowy przewidujące możliwość automatycznego potrącenia czynszu z wynagrodzenia cudzoziemca są nieważne.

3. Przed podpisaniem umowy, o której mowa w ust. 1, podmiot zatrudniający przedstawia cudzoziemcowi tłumaczenie umowy na język dla niego zrozumiały.

Art. 58. 1. Oprócz przypadków, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1–5, 7 i 8, starosta wydaje decyzję o uchyleniu zezwolenia na pracę sezonową, jeżeli zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c–g.

2 Przepisów art. 22 ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 1 lub 2.

3. Jeżeli decyzja o uchyleniu zezwolenia na pracę sezonową dotyczy cudzoziemca, który wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pracę sezonową wpisanym do ewidencji wniosków, o której mowa w art. 48 pkt 1, doręcza się ją dodatkowo temu cudzoziemcowi.

4. W przypadku gdy decyzja o uchyleniu zezwolenia na pracę sezonową stanie się ostateczna, starosta z urzędu unieważnia wpis do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej.

Rozdział 6

Oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca

Art. 59. Polski podmiot zatrudniający może złożyć za pomocą systemu teleinformatycznego pod adresem www.praca.gov.pl oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 7 oraz
- 2) cudzoziemiec będzie wykonywał pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz
- 3) cudzoziemiec będzie wykonywał pracę poza zakresem działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 2, oraz
- 4) cudzoziemiec nie będzie zatrudniony w rozumieniu art. 2 pkt 7 lit. c–e, oraz
- 5) okres wykonywania pracy określony w oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca nie będzie dłuższy niż 24 miesiące, oraz
- 6) dzień rozpoczęcia pracy wskazany w złożonym oświadczeniu nastąpi nie później niż 6 miesięcy od dnia złożenia oświadczenia.

Art. 60. 1. W oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca podmiot zatrudniający zamieszcza:

- 1) informacje dotyczące podmiotu zatrudniającego:
 - a) nazwę albo imię (imiona) i nazwisko,
 - b) adres stałego pobytu albo adres siedziby,
 - c) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym,
 - d) numery identyfikacyjne NIP i REGON – w przypadku podmiotu zatrudniającego prowadzącego działalność gospodarczą,
 - e) numer PESEL – w przypadku osoby fizycznej,

- f) numer wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia – w przypadku podmiotu zatrudniającego, który prowadzi agencję zatrudnienia świadczącą usługi pracy tymczasowej,
 - g) symbol PKD oraz opis wykonywanej działalności związanej z pracą cudzoziemca,
 - h) oświadczenie składane pod rygorem odpowiedzialności karnej, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c–g; składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań,
 - i) oświadczenie o zapoznaniu się z przepisami dotyczącymi zasad powierzenia wykonywania pracy cudzoziemcom;
- 2) informacje dotyczące cudzoziemca:
- a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) płeć,
 - c) datę urodzenia,
 - d) obywatelstwo,
 - e) nazwę, serię, numer, datę wydania i datę ważności dokumentu podróży,
 - f) numer wizy lub karty pobytu oraz okres ważności tego dokumentu, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - g) dane dotyczące podstawy prawnej pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przewidywanego sposobu wykorzystania oświadczenia wpisanego do ewidencji oświadczeń,
 - h) numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 3) dane dotyczące pracy oferowanej cudzoziemcowi:
- a) nazwę zawodu, podklasę działalności według klasyfikacji PKD, w której powierza pracę cudzoziemcowi,
 - b) stanowisko lub rodzaj pracy,
 - c) miejsce wykonywania pracy,
 - d) okres pracy oznaczony datami,
 - e) rodzaj umowy stanowiącej podstawę wykonywania pracy,
 - f) najniższe wynagrodzenie, jakie może otrzymywać cudzoziemiec, określone stawką godzinową lub miesięczną,

- g) wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub w miesiącu;
- 4) dane dotyczące pracodawcy użytkownika, jeżeli oświadczenie dotyczy pracy cudzoziemca w charakterze pracownika tymczasowego:
 - a) nazwę albo imię (imiona) i nazwisko,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – w przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą,
 - d) numer PESEL – w przypadku osoby fizycznej.

2. Minister właściwy do spraw pracy, uwzględniając potrzebę potwierdzenia okoliczności określonych w oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca oraz okoliczności uzasadniających dokonanie wpisu oświadczenia do ewidencji oświadczeń, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów, które podmiot zatrudniający jest obowiązany dołączyć do oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, potwierdzających okoliczności określone w oświadczeniu.

Art. 61. 1. Oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca składa się wraz z jednorazową opłatą.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi.

3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie większą niż 25% minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Art. 62. 1. Starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu zatrudniającego wpisuje oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń.

2. Starosta, wpisując oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń, może określić późniejszy dzień rozpoczęcia pracy niż określony w oświadczeniu, nie wcześniej niż dzień następujący po dniu wpisania oświadczenia do ewidencji oświadczeń.

Art. 63. 1. Starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu zatrudniającego odmawia dokonania wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń, jeżeli:

- 1) z okoliczności wynika, że nie są lub nie będą spełnione warunki określone w art. 59 pkt 1–4, lub
- 2) wysokość wynagrodzenia cudzoziemca będzie niższa niż:
 - a) wysokość wynagrodzenia pracowników wykonujących pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku oraz

- b) wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, lub
- 3) oświadczenie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub podmiot zatrudniający dołączył do oświadczenia dokumenty zawierające takie dane, lub
- 4) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. c–k, pkt 2 lub pkt 4–6;
- 5) podmiot zatrudniający lub osoba fizyczna, która działała w jego imieniu, zostali co najmniej dwukrotnie prawomocnie ukarani za popełnienie czynu, o którym mowa w art. 76 ust. 10, w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę złożenia oświadczenia w powiatowym urzędzie pracy;
- 6) w danym roku kalendarzowym nastąpiło przekroczenie obowiązującego limitu oświadczeń, o którym mowa w ust. 2.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalną liczbę oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca, która może zostać wpisana do ewidencji oświadczeń w danym roku kalendarzowym, o ile jest to niezbędne ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego lub ryzyko, że wysoka liczba udzielonych zezwoleń na pracę utrudni zatrudnienie obywateli polskich lub cudzoziemców, o których mowa w art. 1 ust. 5 lub art. 3 ust. 1. Limity mogą dotyczyć województw, powiatów, zawodów, rodzajów umów, na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzony wykonywanie pracy, lub rodzajów działalności podmiotu zatrudniającego według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

3. Minister właściwy do spraw pracy umieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o stanie wykorzystania limitów, o których mowa w ust. 2, na koniec każdego miesiąca oraz ogłasza ich pełne wykorzystanie w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia.

4. Starosta może odmówić dokonania wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń, jeżeli z okoliczności wynika, że podmiot zatrudniający nie będzie dopełniał obowiązków związanych z powierzaniem pracy cudzoziemcowi lub innym osobom lub z prowadzeniem działalności, w szczególności jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 14 pkt 1–3.

5. Odmowa dokonania wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 64. W sprawach niewymagających postępowania wyjaśniającego wpis albo odmowa dokonania wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń następuje nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania oświadczenia, a w sprawach wymagających postępowania wyjaśniającego – nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania oświadczenia.

Art. 65. 1. Do postępowań w sprawie wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. W postępowaniu w sprawie oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca stroną postępowania jest wyłącznie polski podmiot zatrudniający.

3. W sprawach dotyczących oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego jest minister właściwy do spraw pracy.

Art. 66. 1. Podmiot zatrudniający, którego oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca zostało wpisane do ewidencji:

- 1) uwzględnia w umowie z cudzoziemcem warunki określone w oświadczeniu lub zmianę warunków, która nie wymaga nowego oświadczenia;
- 2) dostosowuje wysokość wynagrodzenia cudzoziemca do aktualnej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę;
- 3) podwyższa wynagrodzenie cudzoziemca proporcjonalnie do zwiększenia wymiaru czasu pracy cudzoziemca zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy lub liczby godzin, w których cudzoziemiec wykonuje pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej;
- 4) informuje cudzoziemca o oświadczeniu wpisanym do ewidencji oświadczeń i o unieważnieniu wpisu, jeżeli nastąpiło;
- 5) zachowuje należytą staranność w postępowaniu w sprawie wpisu oświadczenia do ewidencji;
- 6) udostępnia staroście, wojewodzie, jednostce organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, konsulowi, organowi Państwowej Inspekcji Pracy, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej oraz Policji, na ich wniosek, dokumenty potwierdzające wypełnienie obowiązków określonych w pkt 1–3, sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski;

7) na wniosek pracodawcy użytkownika przekazuje mu kopię oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca dotyczącego pracownika tymczasowego.

2. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów ust. 1 podmiot zatrudniający jest obowiązany niezwłocznie dopełnić obowiązków, o których mowa w tych przepisach.

3. W przypadku niewypłacenia należnego wynagrodzenia lub nieopłacenia należnych składek na ubezpieczenia społeczne podmiot zatrudniający jest obowiązany wypłacić cudzoziemcowi zaległe wynagrodzenie za okres wykonywanej pracy oraz opłacić związane z nim składki na ubezpieczenia społeczne i zaliczki na podatek dochodowy.

Art. 67. Wpis nowego oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń nie jest wymagany, jeżeli:

- 1) nastąpiła zmiana siedziby lub miejsca stałego pobytu, nazwy lub formy prawnej podmiotu zatrudniającego lub przejęcie zakładu pracy lub jego części przez innego pracodawcę;
- 2) nastąpiło przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę;
- 3) podmiot zatrudniający i cudzoziemiec zawarli umowę o pracę zamiast umowy cywilnoprawnej;
- 4) zwiększono wymiar czasu pracy lub liczbę godzin pracy w tygodniu lub miesiącu określone w oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca, przy jednoczesnym proporcjonalnym zwiększeniu wynagrodzenia.

Art. 68. 1. Podmiot zatrudniający, którego oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca zostało wpisane do ewidencji oświadczeń, powiadamia starostę, który dokonał wpisu, o:

- 1) podjęciu pracy przez cudzoziemca w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia pracy;
- 2) niepodjęciu pracy przez cudzoziemca w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia pracy określonego w ewidencji oświadczeń.

2. Podmiot zatrudniający, którego oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca zostało wpisane do ewidencji oświadczeń, powiadamia starostę, który dokonał wpisu, że cudzoziemiec nie podejmie pracy lub zakończył pracę.

3. Cudzoziemiec, którego dotyczy oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca, może powiadomić starostę, który dokonał wpisu, że nie podejmie pracy lub zakończył pracę.

4. Powiadomień, o których mowa w ust. 1–3, dokonuje się za pomocą systemu teleinformatycznego pod adresem www.praca.gov.pl.

5. Starosta, który dokonał wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń i otrzymał powiadomienie, że cudzoziemiec nie podejmie pracy lub zakończył pracę, unieważnia wpis w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 69. 1. Jeżeli podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi, który zatrudniał cudzoziemca przez okres nie krótszy niż 3 miesiące w związku z oświadczeniem o zatrudnieniu cudzoziemca wpisanym do ewidencji oświadczeń, złożył przed upływem daty zakończenia pracy wskazanej w oświadczeniu wnioski o udzielenie zezwolenia na pracę dla tego cudzoziemca na tym samym stanowisku na podstawie umowy o pracę, a wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pracę cudzoziemca na warunkach nie gorszych niż określone w oświadczeniu wpisanym do ewidencji oświadczeń uważa się za legalną od dnia upływu ważności tego oświadczenia do dnia udzielenia zezwolenia na pracę lub doręczenia decyzji odmownej w tej sprawie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku zawieszenia postępowania na wniosek strony.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wniosku cudzoziemca o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w celu kontynuacji zatrudnienia u danego podmiotu zatrudniającego.

Rozdział 7

Przetwarzanie danych

Art. 70. 1. Podmiot zatrudniający posiada konto indywidualne w systemie teleinformatycznym umożliwiającym wnoszenie wniosków w postaci elektronicznej do publicznych służb zatrudnienia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690, 830, 1079, 1383, 1561 i 1812).

2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia na pracę lub wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń zakłada dla cudzoziemca, którego dotyczy wnioski lub oświadczenia, konto indywidualne w systemie teleinformatycznym, najpóźniej w dniu wydania decyzji lub wpisu oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca do ewidencji oświadczeń, chyba że cudzoziemiec posiada już takie konto.

3. Uwierzytelnianie użytkowników w systemie teleinformatycznym umożliwiającym wnoszenie wniosków w postaci elektronicznej do publicznych służb zatrudnienia wymaga użycia profilu zaufanego, profilu osobistego, innego środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797), adekwatnie do poziomu bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej wymaganego dla usług świadczonych w tym systemie, danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, jeżeli te dane pozwalają na identyfikację i uwierzytelnienie wymagane w celu realizacji usługi online, albo innych technologii, jeżeli zostaną udostępnione w tym systemie.

Art. 71. 1. W sprawach z zakresu wykonywania pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi się w systemach teleinformatycznych rejestry spraw dotyczących:

- 1) zezwoleń na pracę;
- 2) zezwoleń na pracę sezonową;
- 3) oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca.

2. W ramach rejestrów spraw dotyczących zezwoleń na pracę sezonową prowadzi się ewidencje wniosków w sprawie pracy sezonowej. W ramach rejestrów spraw dotyczących oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca prowadzi się ewidencje oświadczeń.

3. Rejestry w sprawach z zakresu wykonywania pracy przez cudzoziemców prowadzą w zakresie swojej właściwości:

- 1) wojewoda – w przypadku rejestrów, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) starosta – w przypadku rejestrów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3;
- 3) minister właściwy do spraw pracy – w przypadku rejestrów, o których mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw pracy tworzy i prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestr centralny obejmujący dane przetwarzane w rejestrach, o których mowa w ust. 1.

5. Publiczne służby zatrudnienia przekazują dane do rejestru centralnego utworzonego na podstawie ust. 4 oraz mogą z nich korzystać w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie, wykorzystując oprogramowanie, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Art. 72. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę przetwarza w systemie teleinformatycznym i w jego rejestrach dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 45 pkt 1, jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, wpisach do ewidencji, zaświadczeniach, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu w zakresie niezbędnym do stosowania przepisów ustawy.

2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy przetwarza w systemie teleinformatycznym i w jego rejestrach dane, o których mowa w art. 60 ust. 1 i art. 68, jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, wpisach do ewidencji, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu w zakresie niezbędnym do stosowania przepisów ustawy.

3. Minister właściwy do spraw pracy przetwarza w systemie teleinformatycznym dane i informacje przetwarzane przez organy prowadzące postępowania w sprawie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca w zakresie niezbędnym do stosowania przepisów ustawy.

Art. 73. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje od organów Straży Granicznej i Państwowej Inspekcji Pracy nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu:

- 1) informacje o ukaraniu w okresie ostatnich 2 lat podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi lub osoby działającej w jego imieniu za wykroczenie określone w art. 76 ust. 1 lub 3–5;
- 2) informacje o zawiadomieniu prokuratora o przestępstwie, o którym mowa w art. 189a, art. 218–221, art. 225 § 2, art. 271, art. 272, art. 273 lub art. 275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, popełnionym przez podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi lub przez osobę działającą w jego imieniu.

2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje z Krajowego Rejestru Karnego nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu:

- 1) informacje o prawomocnym skazaniu za przestępstwo, o którym mowa w art. 189a lub art. 218–221 lub art. 270–275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, popełnione przez podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi lub przez osobę działającą w jego imieniu;

- 3) informacje o ukaraniu cudzoziemca za czyn określony w art. 270–275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny w związku z postępowaniem o udzielenie zezwolenia na pracę.

3. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje od organów Straży Granicznej nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych informacje o przekroczeniach granicy przez cudzoziemców oraz danych z Rejestru Wjazdów i Złożonych Wniosków w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu.

3. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje nieodpłatnie od organów Krajowej Administracji Skarbowej w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu:

- 1) informacje o przychodzie i dochodzie albo stracie podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi, podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych albo podatkiem dochodowym od osób prawnych;
- 2) informacje o zaległościach podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych;
- 3) liczbach podatników przekazanych przez płatnika;
- 4) informacje o zaległościach podmiotu zatrudniającego w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych.

4. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu informacje dotyczące dopełniania obowiązków:

- 1) zgłoszenia pracowników lub innych osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym do ubezpieczenia społecznego opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych;

- 2) opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych;
- 3) liczbie osób zgłoszonych do ubezpieczenia;
- 4) informacje o zaległościach podmiotu zatrudniającego w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych.

5. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę sezonową cudzoziemcowi pozyskuje z Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu informacje dotyczące dopełniania obowiązków:

- 1) zgłoszenia pomocników rolnika do ubezpieczenia społecznego rolników;
- 2) opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników za pomocników rolnika;
- 3) liczbie osób zgłoszonych do ubezpieczenia społecznego rolników;
- 4) informacje o zaległościach podmiotu zatrudniającego w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych.

6. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje nieodpłatnie z rejestrów Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu:

- 1) informacje o dokumentach uprawniających do wjazdu i legalnego pobytu cudzoziemców na terytorium RP;
- 2) informacje o obowiązującym wpisie cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany.

7. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje z systemu teleinformatycznego Krajowy Rejestr Sądowy oraz Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu informacje dotyczące danych identyfikacyjnych, adresowych, dotyczących prowadzonej działalności podmiotów powierzających wykonywanie pracy cudzoziemcowi, w tym danych identyfikacyjnych reprezentantów podmiotów,

8. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje z systemu teleinformatycznego PESEL, nieodpłatnie w drodze teletransmisji danych w celu ustalenia okoliczności istotnych w postępowaniu informacje dotyczące danych identyfikacyjnych i adresowych osób fizycznych:

- 1) powierzających wykonywanie pracy cudzoziemcowi;
- 2) będących ustawowymi lub statutowymi przedstawicielami jednostek organizacyjnych będących podmiotami zatrudniającymi;
- 3) cudzoziemców.

9. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę, zezwolenia na pracę sezonową lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca pozyskuje dane, o których mowa w ust 1–8, z systemów zewnętrznych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy.

Art. 74. 1. Dane z systemu teleinformatycznego udostępnia się na wniosek, za pomocą odpowiednio zabezpieczonych urządzeń telekomunikacyjnych lub systemów teleinformatycznych przeznaczonych do komunikowania się z tym rejestrem:

- 1) wojewodom w celu prowadzenia postępowań w sprawie zezwoleń na pracę cudzoziemców, zezwoleń na pobyt czasowy, zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej oraz przedłużenia wizy;
- 2) starostom w celu prowadzenia postępowań w sprawie zezwoleń na pracę sezonową i oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca;
- 3) konsulom w celu prowadzenia postępowań w sprawie wydania wizy;
- 4) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w celu prowadzenia postępowań w sprawie zezwoleń na pobyt czasowy, zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, udzielenia ochrony międzynarodowej, zobowiązania cudzoziemca do powrotu oraz przedłużenia wizy i prowadzenia konsultacji zgodnie z art. 67–69 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 5) Państwowej Inspekcji Pracy w celu prowadzenia kontroli legalności zatrudnienia, innej pracy zarobkowej oraz wykonywania pracy przez cudzoziemców oraz kontroli przestrzegania przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług;
- 6) Straży Granicznej w celu dokonywania kontroli ruchu granicznego oraz prowadzenia kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności

gospodarczej przez cudzoziemców, powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom oraz pobytu cudzoziemców;

- 7) Policji w celu prowadzenia kontroli legalności pobytu cudzoziemców;
- 8) naczelnikowi urzędu celno-skarbowego w celu prowadzenia kontroli legalności pobytu cudzoziemców;
- 9) Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w celu prowadzenia postępowań w sprawach z zakresu ubezpieczenia społecznego rolników oraz ubezpieczenia zdrowotnego w związku z zawieraniem przez cudzoziemców umów o pomocy przy zbiorach, o których mowa w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 10) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w celu realizacji zadań w zakresie ubezpieczeń społecznych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się wobec podmiotów wymienionych w tym przepisie, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) posiadają zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

3. Dane uzyskane na podstawie przepisów ust. 1 mogą być przetwarzane nie dłużej niż jest to niezbędne do prowadzenia postępowania.

4. Dane o których mowa w ust 1, są udostępniane podmiotom zewnętrznym, z systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw pracy.

Art. 75. Po upływie 10 lat od dnia wydania postanowienia lub decyzji ostatecznej w sprawie udzielenia zezwolenia na pracę, uchylenia zezwolenia na pracę lub pozostawienia wniosku w sprawie zezwolenia na pracę bez rozpoznania organy prowadzące rejestry, o których mowa w art. 71 ust. 3, usuwają z nich dane osobowe cudzoziemca, dane podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi oraz dane pracodawcy użytkownika lub podmiotu, do którego cudzoziemiec został delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 76. 1. Kto nielegalnie zatrudnia cudzoziemca, podlega karze grzywny od 500 zł do 30 000 zł.

2. Cudzoziemiec, który nielegalnie wykonuje pracę, podlega karze grzywny nie niższej niż 1000 zł.

3. Kto za pomocą wprowadzenia cudzoziemca w błąd, wyzyskania błędu, wykorzystania zależności służbowej lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania doprowadza cudzoziemca do nielegalnego wykonywania pracy, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

4. Kto żąda od cudzoziemca korzyści majątkowej w zamian za podjęcie działań zmierzających do uzyskania zezwolenia na pracę lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania pracy, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

5. Kto za pomocą wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania doprowadza inną osobę do powierzenia cudzoziemcowi nielegalnego wykonywania pracy, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.

6. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub 2 podlega karze grzywny od 200 zł do 2000 zł.

7. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 18 ust. 2 lub art. 19, podlega karze grzywny nie niższej niż 100 zł.

8. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 57 ust. 1 lub 3 podlega karze grzywny od 200 zł do 2000 zł.

9. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub przekazuje nieprawdziwe informacje o podjęciu, niepodjęciu lub zakończeniu pracy przez cudzoziemca na podstawie oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, podlega karze grzywny.

9. Kary grzywny, o których mowa w ust. 1 i 3–5, wymierza się w kwocie nie niższej niż 500 zł za jednego cudzoziemca.

Art. 77. 1. Nie podlega karze za wykroczenie określone w art. 76 ust. 1, polegające na powierzeniu pracy cudzoziemcowi nieposiadającemu ważnej wizy lub innego dokumentu

uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kto, powierzając pracę cudzoziemcowi, spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) wypełnił obowiązki, o których mowa w art. 4, chyba że wiedział, że przedstawiony dokument uprawniający do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej został sfałszowany;
- 2) zgłosił cudzoziemca, któremu powierzył wykonywanie pracy, do ubezpieczeń społecznych, o ile obowiązek taki wynika z obowiązujących przepisów.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach

Art. 78. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U. z 2022 r. poz. 1061, 1115 i 1855) w art. 1 w ust. 2 w pkt 4 w lit. i wyrazy „w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690)” zastępuje się wyrazami „w ustawie z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 79. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2022 r. poz. 933 i 1155) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ubezpieczenie społeczne rolników, zwane dalej „ubezpieczeniem”, obejmuje, na zasadach określonych w ustawie, rolników i pracujących z nimi domowników oraz pomocników rolnika, którzy są:

- 1) obywatelami polskimi lub
- 2) obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- 3) członkami rodzin osób, o których mowa w pkt 2, dołączającymi do tych osób lub z nimi przebywającymi, lub
- 4) osobami, o których mowa w art. 19 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2021 r. poz. 1697), lub
- 5) obywatelami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b oraz d Umowy o Wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej

Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020, str. 7, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „Umową Wystąpienia”, oraz członków ich rodzin, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. e oraz f Umowy Wystąpienia, lub

- 6) cudzoziemcami, o których mowa w art. 3 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w art. 37 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) rejestrze centralnym, o którym mowa w art. 71 ust. 4 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców”.

Art. 80. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 § 2 otrzymuje brzmienie:
 - „§ 2. W sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika określonych w Kodeksie pracy, w sprawach o wykroczenia określonych w art. 27–27b ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1563), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 27–28b ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 1140), w sprawach o wykroczenie określone w art. 8e ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 10 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2021 r. poz. 936 i 1891), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 119–123 ustawy 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690, 830, 1079, 1383, 1561 i ...), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 76 ustawy o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. poz. ...), a także w sprawach o inne wykroczenia związane z wykonywaniem pracy zarobkowej, jeżeli ustawa tak stanowi, oskarżycielem publicznym jest inspektor pracy.”;
- 2) w art. 96 w § 1a:
 - a) w pkt 3 wyrazy „art. 120 ust. 2, 6 i 8–10” zastępuje się wyrazami „art. 120 ust. 7 i 8”,
 - b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

⁴⁾ Zmiany wymienionej Umowy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 187 z 12.06.2020, str. 12, Dz. Urz. UE L 225 z 14.07.2020, str. 53, Dz. Urz. UE L 443 z 30.12.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 43 z 24.02.2022, str. 84 oraz Dz. Urz. UE L 131 z 05.05.2022, str. 9.

- „4) o czyny określone w art. 76 ust. 2 i 6–8 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, w których oskarżycielem publicznym jest właściwy organ Straży Granicznej”.

Art. 81. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1264 i 1383) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Jeżeli sprawa dotycząca udzielenia ochrony międzynarodowej nie została załatwiona w terminie, o którym mowa w art. 34 ust. 1, i opóźnienie nie nastąpiło z winy wnioskodawcy, Szef Urzędu wydaje zaświadczenie na wniosek osoby, której dotyczy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej.

2. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się, że sprawa dotycząca udzielenia ochrony międzynarodowej nie została zakończona w terminie 6 miesięcy i opóźnienie nie nastąpiło z winy wnioskodawcy, oraz wskazuje się imię (imiona) i nazwisko cudzoziemca uprawnionego do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 82. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690, 830, 1079, 1383, 1561 i 1812) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 2 pkt 14, 21b, 22a, 40, 43a;
- 2) uchyla się art. 5a;
- 3) w art. 10:
 - a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wydawanie zezwoleń na pracę, o których mowa w rozdziałach 2, 3 i 4 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. poz. ...)”;
 - b) uchyla się ust. 3–6;
- 3) uchyla się art. 87–90e.

Art. 83. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1614) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) ściganie wykroczeń przeciwko prawom pracownika określonych w Kodeksie pracy, wykroczeń, o których mowa w art. 119—123 ustawy 20 kwietnia 2004 r. o promocji

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690, 830, 1079, 1383, 1561 i ...), wykroczeń, o których mowa w art. 76 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. poz. ...), a także innych wykroczeń, gdy ustawy tak stanowią oraz udział w postępowaniu w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego;”;

2) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Pracy przedstawia Sejmowi oraz Radzie Ministrów, nie później niż do 30 czerwca następnego roku kalendarzowego, informacje z działalności Państwowej Inspekcji Pracy oraz coroczne sprawozdanie z jej działalności wraz z wynikającymi z tej działalności wnioskami dotyczącymi przestrzegania prawa pracy, przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 3 oraz przepisów ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, przez podmioty kontrolowane i organy sprawujące nadzór nad przedsiębiorstwami lub innymi jednostkami organizacyjnymi państwowymi albo samorządowymi.”.

2) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie stwierdzenia w toku kontroli wykroczenia polegającego na naruszeniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 pkt 3 lub przepisów ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, inspektor pracy prowadzi postępowanie mandatowe lub występuje z wnioskiem do sądu o ukaranie osób odpowiedzialnych za stwierdzone nieprawidłowości.”.

Art. 84. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2019 r. poz. 1598 oraz z 2022 r. poz. 91) w art. 6 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywania pracy na zasadach określonych w ustawie z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 85. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2020 r. poz. 1796) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. W jednostkach naukowych na stanowiskach, o których mowa w art. 88, osoba nieposiadająca obywatelstwa polskiego może być zatrudniona bez zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 86. W ustawie z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1745) uchyla się art. 2 i art. 3.

Art. 87. W ustawie z dnia 13 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354 oraz z 2022 r. poz. 91, 583, 835 i 1383) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) wykonywanie pracy – wykonywanie pracy przez cudzoziemca w związku z jego zatrudnieniem w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. poz. ...)”;

2) w art. 60 w ust. 1 pkt 5 i 5a otrzymują brzmienie:

„5) wykonywania pracy na podstawie wpisanego do ewidencji oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca;

5a) wykonywania pracy na podstawie zezwolenia na pracę sezonową”;

3) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„1. Wiza w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 6, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi zezwolenie na pracę, o którym mowa w art. 29, art. 35 lub art. 39 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, chyba że zezwolenie to nie jest wymagane.

2. Wiza w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi oświadczenie o zatrudnieniu cudzoziemca wpisane do ewidencji oświadczeń, o której mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców.

3. Wiza w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a, może być wydana cudzoziemcowi, którego dotyczy wnioski o wydanie zezwolenia na pracę sezonową wpisany do ewidencji, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, jeżeli cudzoziemiec przedstawi zaświadczenie, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2 tej ustawy. Zaświadczenie wydane na okresy, o których mowa w art. 50 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, jest ważne do końca ostatniego okresu pracy wskazanego w tym zaświadczeniu.

4. Wiza w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 6, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w zezwoleniu na pracę lub dokumencie dotyczącym zatrudnienia cudzoziemca, innym niż zaświadczenie, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, lub oświadczenie

o zatrudnieniu cudzoziemca wpisane do ewidencji oświadczeń, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców. Okres ten nie może być dłuższy niż przewidziany dla danego typu wizy.

5. Wizę w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w oświadczeniu o zatrudnieniu cudzoziemca wpisanym do ewidencji oświadczeń, o której mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców. Okres ten nie może być dłuższy niż przewidziany dla danego typu wizy.

6. Wizę w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców. Okres ten nie może być dłuższy niż przewidziany dla danego typu wizy.

7. w przypadku wizy wydawanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5a, okres pobytu, na który się ją wydaje, nie może być dłuższy niż 9 miesięcy w roku kalendarzowym z uwzględnieniem ograniczeń wynikających dla wiz Schengen.”;

4) w art. 65:

a) w ust. 1d w pkt 2 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

- „– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
- ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;

b) w ust. 1e w pkt 2 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

- „– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
- ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;

5) w art. 90:

a) w ust. 1c w pkt 6 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

- „– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub

- ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;
- b) w ust. 1d w pkt 6 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:
 - „– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;
- 6) w art. 114:
 - a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,
 - b) uchyla się ust. 3 i 3a;
- 7) w art. 116 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 42 ust. 2 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;
- 8) w art. 117 w pkt 1 lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - b) ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;
- 9) w art. 117b wyrazy „art. 88ca ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy” zastępuje się wyrazami „art. 28 ust. 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców”;
- 10) uchyla się art. 125;
- 11) w art. 127 uchyla się pkt 2;
- 12) uchyla się art. 129;
- 13) w art. 131 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 42 ust. 2 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;
- 14) uchyla się art. 136;

15) w art. 139f w ust. 1 w pkt 4:

a) w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

- „– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ...
o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie
ukarana za podobne wykroczenie, lub
- ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ...
o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;

b) w lit. b tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

- „– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ...
o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie
ukarana za podobne wykroczenie, lub
- ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ...
o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;

16) w art. 144 w ust. 15 w pkt 5 lit. a i b otrzymują brzmienie:

- „a) ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ...
o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie
ukarana za podobne wykroczenie, lub
- b) ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ...
o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;

17) w art. 144a w ust. 1 w pkt 3 w lit. e tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

- „– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ...
o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie
ukarana za podobne wykroczenie, lub
- ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ...
o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;

18) w art. 157d w ust. 1 w pkt 2 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

- „– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ...
o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie
ukarana za podobne wykroczenie, lub
- ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ...
o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;

- 19) w art. 157j w ust. 1 w pkt 2 w lit. a tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:
- „– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 76 ust. 3–5 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców, lub”;
- 20) w art. 185a w ust. 1:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na pracę sezonową udziela się cudzoziemcowi w przypadku, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w zakresie działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców u podmiotu dotychczas powierzającego wykonywanie pracy lub u innego podmiotu powierzającego wykonywanie pracy, jeżeli cudzoziemiec spełnia łącznie następujące warunki:”;
 - b) w pkt 1 wyrazy „art. 88p ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy” zastępuje się wyrazami „art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców”;
- 21) w art. 302:
- a) w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi” zastępuje się wyrazami „oświadczenia o zatrudnieniu cudzoziemca”,
 - b) w ust. 4 wyrazy „art. 120 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy” zastępuje się wyrazami „art. 72 ust. 3 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców”.

Art. 88. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. z 2021 r. poz. 1140) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio w przypadku wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracownika skierowanego do tej pracy przez pracodawcę mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim, z zastrzeżeniem przepisów art. 38 pkt 3 i 4 ustawy z dnia ... o zatrudnianiu cudzoziemców (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 89. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.⁵⁾) w art. 325 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zatrudnienie cudzoziemca w podmiocie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–7, do realizacji zadań związanych z kształceniem i prowadzeniem działalności naukowej nie wymaga uzyskania zezwolenia na pracę lub oświadczenia o zamiarze zatrudnienia cudzoziemca.”.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 90. 1. Do zezwoleń na pracę wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisanych do ewidencji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 91. Do postępowań administracyjnych w sprawach zezwoleń na pracę lub oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wszczętych na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych przed tym dniem decyzją ostateczną stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 92. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 i art. 60 ust. 2 niniejszej ustawy;
- 2) art. 90 ust. 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 6 niniejszej ustawy;

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 583, 655, 682, 807, 1010, 1079, 1117 i 1459.

- 3) art. 90 ust. 9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43 ust. 2 niniejszej ustawy;
 - 4) art. 90 ust. 10 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 7 niniejszej ustawy;
 - 5) art. 90a ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 3 i art. 62 ust. 3 niniejszej ustawy
- nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 93. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 8 ust. 4, art. 70 ust. 2 i art. 73 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Iwona Szulc
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Rodziny i Polityki Społecznej
/podpisano elektronicznie/